

פורסם ב-24 בפברואר 2010 23:31, באאאאאא

נזדמן לי הערב לשמוע את הרצאתו של הכהן הגדול של המלחמה בשחיתות, העיתונאי **אריה אבנרי** העומד בראש עמותת **אומ"ץ** למלחמה בשחיתות.

אבנרי שהרצה ללא תמורה במועדון "רוטרי" קישון בקריות הצליח לרתק משך שעה ארוכה (זה מה שהוקצב לו) את הקהל שמן הסתם אינו נמנע על קהל היעד שהוא מטפל בו.

השחיתות בארץ היא דבר ידוע למי יותר ולמי פחות, אבל ההרצאה חשפה דברים שמעולם לא פורסמו בתקשורת והקשה מכל היה - הסיבות בגללן לא פורסמו.

לא מעט מדובר על "**הון ושלטון**" אבל עוד פחות על ה"**הון של התקשורת**" שלא פעם מונע חשיפות על השלטון מסיבות שממש לא קשה לנחש.

אני האיש הקטן כותב לכם פה מרחשי ליבי ולא פעם מקבל תגובות "**למה אתה רואה רק שחורות?**"... אז עכשיו לאחר ששמעתי את גיבור המלחמה בשחיתות הרשו לי להשיבכם - **אני לא רואה שחורות... בקושי אולי אפור בהיר!**

גם מדדי השחיתות העולמית מצליחים להיות מולכים שולל על ידי המערכת המשומנת שלנו ולא בכדי מצאנו את מקומנו במקום "**טוב באמצע**" ולא רע מזה.

לרגל עיסוקי אני מבקר רבות במדינות מזרח אירופאיות שאנו הישראלים אוהבים לכנותן בלא מעט גאווה ישראלית "**מדינות מושחתות**" מטעמי נוחות ו/או אי נוחות של כל אחד... אבל האמינו לי מצבנו לא יותר טוב אבל כנראה "**הדשא של השכן תמיד שחור יותר**"

יש שחיתות בכל מקום בעולם, מי יותר ומי פחות אבל מתעוררת השאלה איך מטופלת השחיתות בכל מקום?

אליבא **דאבנרי** אנו מובילים בחוסר הטיפול היעיל בשחיתות שלנו... ה"**כחול לבן**" שלנו.

נכון, אנחנו מעצמה עולמית בהייטק, חקלאות, פרסי נובל ומה לא... אבל גם מעצמת שחיתות.

הספר "**זעקי ארץ מושחתת**" של **אבנרי** כמו גם הרצאתו, חושפים פרשיות מסמרות שיער שמעולם לא ראו אור בתקשורת או במסדרונות בתי המשפט ומעניין- תביעות הדיבה נגדו שואפות לאפס!!

הקשר ההדוק בין הון לשלטון עושה שחור בעיניים ובלב

ובכל זאת... אנו אדישים! למה? למה ה"אח הגדול" ו"הישרדות" חזקים מהמציאות שלנו ומעוררים יותר עניין וסקרנות?

למה הפכנו ל"עם לבדד ישכון.. " כל אחד בד' אמותיו אדישים לאבדון אליו אנו מובלים בידי מנהיגינו.

חברי כנסת ושרים מונהגים בידי "לוביסטים" בעלי עניין ומי יודע תמורת מה - והציבור אדיש כאילו מדובר במדינה שכנה ולא בחצר הקדמית שלנו !!

טוב, זה מדיר שינה ולא מומלץ לקרוא את הספר לפני השינה או על קיבה ריקה אבל בכל זאת, גם אם לא ממש רואים את האור בקצה המנהרה, כדאי ומומלץ לחשוב לאן פנינו מועדות ולצאת כל אחד מהקונכיה האישית הפרטית וקצת קצת להישיר מבט אל עתידנו ועתיד ילדינו.